

ἐφόρους ἐφ' ἑκάστης Νήσου, (Α'. Γ'.) ἔπειτα διὰ κοινῆς ἐπιβολῆς εἰς ὕλους τοὺς προΐσταμένους των (Β'.)· περὶ δὲ τὸ 1821 μάλιστα ἤρχισε τῆς ἐλευθερίας ἡ σάλλιγξ εἰς τὴν Πελοπόννησον, καὶ οἱ Ἀρειμανεῖς κάτοικοι τῶν Σπετζῶν, παρρηφρονούντες τὴν ἀνάμνησιν τῶν παρελθόντων παθημάτων των ἀνύψωσαν, κατὰ τὴν 26 Μαρτίου τῆς ἀνεξαρτησίας τὸ σύμβολον, καὶ ἐξέπλευσαν πολεμικῶς, κατὰ τὴν ἄπαυσον προτροπὴν τῶν φιλελευθέρων ἀρίστων τῆς Πελοποννήσου (Δ'. Ε'.) μὲ 20 ἐκ τῶν παρασκευασμένων πλοίων των, φέροντες φρικτὴν καὶ θάνατον, εἰς τὰ ἐγγύτερα παράλια τοῦ ἔχθρου. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀφοῦ ἐκυρίευσαν αὐτάνδρα εἰς Μῆλον, δύω ἐκ τῶν πολεμικῶν πλοίων τοῦ Σουλτάνου (α) καὶ ἔκαμαν διαφόρους ἄλλας λείας μὲ πολλὰ πολεμικὰ, τὰ ὅποια διένειμαν, ὅπου ὑπῆρχε περισσοτέρα ἀνάγκη (Θ', Κ', ΚΕ', ΚΣΤ', ΛΑ'), κατέστησαν μίαν διοικητικὴν ἐφορίαν ἣτις διεύθυνε τὰ τῆς πόλεως, κατὰ τὸ ὅποιον ὑπέγραψαν ἐπιτόπιον Σύνταγμα (ΙΣΤ'), δικαιώσαντες αὐτὴν νὰ λαμβάνῃ τὸ ἐν τρίτον ἀπὸ τὰς γινομένης λείας, πρὸς χρῆσιν τῶν δημοσίων δαπανημάτων, καὶ ἀπέσειλαν πάλιν τὰ πλοῖα, ἄλλα μὲν εἰς λεπλασίαν τοῦ ἔχθρου, ἄλλα δὲ εἰς ἀποκλεισμὸν τῶν τριῶν τῆς Πελοποννήσου ἐπισημοτέρων φρουρίων, Ναυπλίου (β) Μονεμβασίας (ΣΤ') καὶ Νεοκάστρου, εἰς τὴν ἐπίμονον πολιορκίαν τῶν ὁποίων δὲν ἐδυνήθησαν ἐπὶ πολὺ νὰ ἀντιξώσων οἱ ἔχθροί.

(α) Οἱ ναυμαχῆσαντες εἰς τὴν κατάσχεσιν τούτων τῶν ἔχθρικῶν πλοίων, ἦτον ὁ Κ. Νικόλαος Ῥάπτης, Νικόλαος Δ. Λαζάρου Ὀρλόφ, Ἀναγνώστη Χ. Ἀναργύρου, Βασίλειος Ν. Ὀρλόφ, Γεώργιος Χ. Κούτζη, Γεώργιος Ἀναδρίου, Παῦλος Χ. Ἀναργύρου, καὶ Ἀναστάσιος Κολάνδρου-πζου, ἅπαντες Σπετζιώται.

(β) Γὰρ πολιορκήσαντα ἐπιμόνως τὸ Ναύπλιον πλοῖα ἦσαν, τὸ τοῦ Κ. Μανώλη Δ. Λαζάρου Ὀρλόφ, καὶ τῆς ἀειμνήστου Λασκαρίνας Βούβλη ἐκ Σπετζῶν· προστετέθη δὲ περὶ τὸ τέλος τῆς πολιορκίας καὶ μίξ γολίτα ἐξ Ὑδρας, τῶν εὐπικτιδῶν Λαζάρου καὶ Γεωργίου Κουντουριωτῶν.

